

[Poul H. Møller]

Jeg skal ganske kort her sige, at kristeligt folkeparti var inderligt imod, at disse indefrosne dyrtidsportioner ikke kunne få lov at blive forvaltet i ATP-regie, men at der skulle oprettes en helt ny fond. Vore bange anelser gik også straks i opfyldelse, da vi så sammensætningen af bestyrelsen for denne nye fond, for den var ret så ensidig. Derfor har vi heller ikke undret os, når vi har set, hvorledes placeringerne af midlerne er foregået, det har også været en ret ensidig forestilling.

Derfor er vi medforslagsstillere til en ændring på dette område, og jeg skal blot citere, at vi ønsker, at dyrtidsfonden fremover administreres på samme måde som ATP, som det er anført i bemærkningerne til forslaget, altså at det sker på samme måde som for ATP-fonden, der jo har arbejdet med en kreds af leverandører af værdipapirer på mellem 15 og 20, idet kredsens antal og sammensætning har kunnet varieres fra dag til dag baseret på løbende tilbud fra pengeinstitutterne. Vi mener, at en sådan spredning vil bevirke, at disse midler, som jo tilhører os alle sammen, bliver bedst muligt administreret, og at de får den højest mulige forrentning. Det har vi vores tvivl om at de får under den nuværende administration.

Alfred Hansen (DR):

Den 27. maj 1977 vedtog folketinget med 90 stemmer: socialdemokratiet, det konservative folkeparti, CD, det radikale venstre og kristeligt folkeparti, en lov om, at de dyrtidsportioner, som forfaldt ud over én pr. hvert af halvårene 1978 og 1979, skulle indefrys. Med denne lovvedtagelse blev der rettet et så voldsomt anslag mod lønmodtagerne, at de fik helt tilsidesat deres ret eller i hvert fald følgerikningen af deres ret til selv at være med til at fastsætte deres overenskomster. Det var en hævdunden ret for lønmodtagerne at få disse dyrtidsportioner, hvis prisudviklingen viste, at de var berettigede til at få dyrtidsportionerne, og derfor måtte man naturligvis tage meget skarpt afstand fra dette anslag fra et flertal af folketingets medlemmer, som demonstrerede deres foragt for lønmodtagernes rettigheder.

Retsforbundet har som det eneste parti af dem, der nu har taget sagen op i folketinget, fra starten modsat sig denne indefrysning. Vi ønsker at gå betydelig længere, end forslags-

stillerne her lægger op til, idet vi nemlig ønsker at få anerkendt, at de indefrosne dyrtidsportioner tilhører de enkelte kontohavere, altså lønmodtagerne, til fri disposition.

Jeg mener, der er tegn på, at i hvert fald det konservative folkeparti er ved at ændre opfattelse, og jeg kunne ved denne lejlighed have lyst til at spørge hr. Dyremose, om det konservative folkeparti, når man nu kender udviklingen, siden det konservative folkeparti stemte for loven den 27. maj 1977, i dag ville have stemt imod indefrysning. Hr. Dyremose og det konservative folkeparti har naturligvis et meget stort medansvar for, at det er gået med dyrtidsportionerne og med Lønmodtagernes Dyrtidsfond og med anbringelsen af pengene, som det er.

Fra retsforbundets side må vi tage afstand fra den skalten og valten med lønmodtagernes dyrtidsportioner, som staten har sat sig i spidsen for. Derfor bør konsekvensen naturligvis være, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond ophæves, og at lønmodtagerne får den fulde dispositionsret over de indefrosne dyrtidsportioner.

Vi ser naturligvis gerne, at lønmodtagerne ønsker at investere disse penge aktivt i erhvervslivet, men det skal ikke være en pligt. Det er en ret, de har til det, og de lønmodtagere, som ønsker at få deres retmæssige ejendom, nemlig dyrtidsportionerne, udbetalt, skal naturligvis også have det.

Når man nu har vedtaget loven og dyrtidsportionerne ligger i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, er det naturligvis helt oplagt, at dyrtidsfonden har én meget central opgave, nemlig at få de penge anbragt efter to hovedprincipper: at de bliver anbragt med størst mulig sikkerhed, og at de bliver anbragt til størst mulig forrentning til fordel for lønmodtagerne.

Vi mener imidlertid ikke, at dette forslag tilgodeser lønmodtagernes rettigheder, og vil derfor anbefale, at man støtter det forslag, som kommer til behandling derefter, beslutningsforslag nr. B 97.

Dyremose (KF):

Jeg vil gerne først takke ordførerne for de fire partier, som sammen med det konservative folkeparti har fremsat dette forslag; sammen udgør vi 76 mandater. Jeg er klar over, at retsforbundet ønsker at gå lidt længere. Jeg synes ikke, hr. Alfred Hansen udtrykte